

Jeg kan helt bekræfte, at en regering ikke har nogen instruktionsbeføjelse i forhold til en kommissær, og det er heller ikke det, vi taler om. Vi taler om, at man snakker sammen, og vi taler om, at en dansk statsminister gør opmærksom på, at det her er en meget vigtig sag for Danmark. Der er ganske store interesser knyttet til spørgsmålet om fiskeriet, og det kan ikke nytte noget i sådan en sag bare at vente og se tiden an.

Hvad har statsministeren egentlig gjort bortset fra at følge sagen omhyggeligt og afvente fødevareministerens hjemkomst?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Den måde, regeringen har besluttet at gribe sagen an på, er at bede fødevareministeren om at henvende sig til Kommissionen. Det har fødevareministeren gjort. Det vil sige, at fødevareministeren er aktivt inde i sagen. Det er det første vigtige skridt at tage.

Jeg følger selvfølgelig opmærksomt sagen med henblik på at vurdere, om der på et givet tidspunkt er behov for, at jeg selv aktivt går ind i den. Det er altså ikke noget, jeg på forhånd udelukker, men jeg vil gerne sige til fru Ritt Bjerregaard, at regeringen har foretaget en meget nøje vurdering af, hvordan den rigtige fremgangsmåde er for at nå det resultat, som vi formodentlig er enige om, nemlig at tilskynde Kommissionen til at få et forslag klar, inden Danmark overtager formandskabet den 1. juli. Og det er der altså nogen tid til endnu.

Jeg følger selvfølgelig opmærksomt sagen, men jeg vil afvise fru Ritt Bjerregaards påstand om, at der skulle være tale om passivitet. Den rigtige fremgangsmåde her og nu er, at det er fødevareministeren, der lægger pres på Kommissionen.

Ritt Bjerregaard (S):

Jamen jeg bliver nødt til at sige, at det jo er passivitet, når man ikke gør noget. Det er da klar passivitet, når man kan konstatere, at den spanske regering, som oven i købet har formandskab, og som har modsatrettede interesser af Danmark i denne sag, retter en henvendelse til Kommissionen – der er kommet flere detaljer frem i medierne i dag – og så statsministeren nøjes med at sige, at han venter og ser, hvad der sker, men, bevar mig vel, han følger nøje udviklingen.

Og når vi oven i købet ved, at det bliver et kommende dansk formandskab, er det selvfølgelig afgørende på nuværende tidspunkt også

klart at få stadfæstet, at der er vigtige danske interesser i denne sag.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må da sige til fru Ritt Bjerregaard, at det er overraskende for mig, hvis fru Ritt Bjerregaard ligger inde med materiale, der kan dokumentere, at den spanske regering har forsøgt at foretage instruktion i forhold til en kommissær. Hvis fru Ritt Bjerregaard er i besiddelse af en sådan dokumentation, må man jo virkelig sige, at der så er en sag – så er der en meget alvorlig sag.

Det er jo helt klart i henhold til Traktaten, at ingen kommissær må modtage en sådan instruktion fra en national regering, og derfor går jeg da ud fra, indtil det modsatte er bevist, at der er tale om en forkert fremstilling af sagen. Hvis det virkelig er rigtigt, at den spanske regering har forsøgt at foretage instruktion af en kommissær, er det jo en krænkelse af princippet om, at kommissærer og Kommissionen skal være fri og uafhængige af nationale særinteresser.

Formanden:

Jeg har to medspørgere, så der er ikke plads til flere.

Kl. 13.55

Henrik Dam Kristensen (S):

Det er jo en ganske alvorlig sag set fra to synspunkter, dels når det gælder fiskeriets store interesse for Danmark, dels i forhold til Kommissionen og den måde, vi opfatter Kommissionen på bl.a. i Danmark.

Jeg står her med en pressemeddelelse fra den konservative pressetjeneste, hvor den konservative EU-ordfører, hr. Lars Barfoed, siger to ting. For det første, at det er fuldstændig uacceptabelt, hvis Kommissionen har lækket oplysninger og bøjer sig for pres fra enkeltlandes særinteresser; enten må Kommissionen renses, eller også må det få konsekvenser.

Og så siger hr. Lars Barfoed videre, at han derfor vil opfordre statsminister Anders Fogh Rasmussen til at iværksætte en uvildig undersøgelse af hele sagsgangen, så der bliver klarhed over, om det er gået efter bogen.

Jeg vil spørge statsministeren, om han har tænkt sig at følge dette i øvrigt ganske udmærkede råd fra den konservative EU-ordfører, eller han ikke vil følge sit regeringspartis henstilling på det her område.

Hvis man følger regeringspartiets henstilling, vil man netop udvise den aktivitet, som jeg sy-